

สำนักภาษาต่างประเทศ

งานแปลข่าวรอบโลก			
ประเทศ	กลุ่มประเทศตลาดร่วมอเมริกาใต้ตอนล่าง	หมวด	เศรษฐกิจ-การเมือง
ข่าวประจำวัน	๑๙ เมษายน ๒๕๖๒		
หัวข้อข่าว	กลุ่มตลาดร่วมอเมริกาใต้ตอนล่างหวนคืนสู่อุดมการณ์ดั้งเดิม		

กลุ่มตลาดร่วมอเมริกาใต้ตอนล่าง หรือเมริโกซัวร์ (Mercado Común del Sur : MERCOSUR) มีแนวโน้มการเปลี่ยนแปลง หรืออีกนัยหนึ่งอาจเป็นความพยายามของประเทศสมาชิกที่จะเปลี่ยนแปลงเชิงอุดมการณ์ ท่ามกลางกระแสการกวาดล้างอุดมการณ์ทางการเมืองที่เกิดขึ้นอย่างช้า ๆ เมริโกซัวร์ซึ่งประกอบด้วย สาธารณรัฐอาร์เจนตินา สาธารณรัฐบราซิล สาธารณรัฐปารากวัย และสาธารณรัฐบุร์พาอูรุกวัย ได้ปรับทิศทางการเมืองไปฝ่ายขวาซึ่งเป็นแนวทางเดียวกับประเทศอื่น ๆ ในภูมิภาค โดยเริ่มจากนายเมาริซิโอ มากริ ประธานาธิบดีอาร์เจนตินา และจบลงที่นายชาอีร์ โบลโซนารู ประธานาธิบดีบราซิล แม้ผู้นำเหล่านี้จะกล่าวอ้างว่า จะไม่นำประเด็นเรื่องการเมืองมาเกี่ยวข้องในกลุ่มการค้าอีกต่อไป อย่างไรก็ตาม จะสำเร็จหรือไม่ขึ้นอยู่กับการกลับไปสู่อุดมการณ์ของการก่อตั้งเมริโกซัวร์ในช่วงทศวรรษที่ ๙๐ ซึ่งมีเป้าหมายอยู่ที่การค้าเป็นสำคัญ

สัปดาห์ที่ผ่านมา สาธารณรัฐปารากวัยได้แถลงว่า จะไม่มีการเลือกตั้งโดยตรงของสมาชิกรัฐสภาเมริโกซัวร์ (Parlamento del Mercosur) ซึ่งมีสถานะเป็นองค์กรด้านนิติบัญญัติของเมริโกซัวร์ที่ก่อตั้งขึ้นเมื่อปี พ.ศ. ๒๕๔๙ โดยสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรของปารากวัยซึ่งอยู่ในช่วงท้ายของวาระการดำรงตำแหน่งและปฏิบัติหน้าที่แทนสมาชิกรัฐสภาเมริโกซัวร์ของปารากวัยทั้งหมดวาระลง ทั้งนี้ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรปารากวัยที่ดำรงตำแหน่งสมาชิกรัฐสภาเมริโกซัวร์จะได้รับเพียงเบี้ยเลี้ยงเป็นค่าตอบแทนสำหรับภารกิจที่เพิ่มขึ้น ด้วยมีความตั้งใจที่จะประหยังบประมาณและต้องการจำกัดบทบาทของสมาชิกรัฐสภาเมริโกซัวร์ เนื่องจากมักแสดงท่าทีไม่ตอบสนองต่อคำสั่งของฝ่ายบริหาร ทั้งนี้ นายเฟเดริโก เมร์เก ผู้อำนวยการหลักสูตรรัฐศาสตร์และความสัมพันธ์ระหว่างประเทศมหาวิทยาลัยซัน อันเดรส แห่งอาร์เจนตินา มีความเห็นว่า “อาร์เจนตินาและบราซิล [ประเทศเศรษฐกิจหลักของเมริโกซัวร์] มองว่า เมริโกซัวร์ถือกำเนิดขึ้นจากความต้องการในการรวมกลุ่มและบูรณาการทางเศรษฐกิจ จากนั้นจึงค่อยพัฒนาไปสู่ความร่วมมือทางการเมือง แต่สิ่งที่เกิดขึ้นขณะนี้คือความพยายามที่จะหยุดยั้งมิให้การรวมกลุ่มเศรษฐกิจเข้าไปเกี่ยวข้องกับการเมือง”

เมริโกซัวร์ให้ความสนใจรูปแบบของพันธมิตรแปซิฟิก (Pacific Alliance) กลุ่มการค้าที่เกิดจากการรวมตัวกันของสาธารณรัฐชิลี สาธารณรัฐโคลอมเบีย สาธารณรัฐเปรู และสหรัฐเม็กซิโก โดยพันธมิตรแปซิฟิกไม่มีโครงสร้างองค์กรที่ถาวรและมีระเบียบปฏิบัติที่น้อย เมริโกซัวร์จึงเห็นว่าเป็นรูปแบบที่ควรนำมาเป็นแบบอย่าง นอกจากนั้น สิ่งที่รัฐบาลฝ่ายซ้ายของประเทศสมาชิกเมริโกซัวร์ทั้งไว้คือ การครอบงำภูมิภาคนี้ในช่วง ๑๐ ปีที่ผ่านมา ซึ่งกลายเป็นตัวถ่วงการพัฒนาทางเศรษฐกิจขององค์กร นายเมร์เกยังกล่าวอีกว่า “การปฏิรูปเมริโกซัวร์ให้เหมาะสมกับสถานการณ์ยังหมายถึงการประหยังบประมาณ การยืดหยุ่นกฎระเบียบสำหรับการเจรจาความตกลงทางการค้า ทำให้ประเทศสมาชิกสามารถลงนามบรรลุความตกลงการค้ากับประเทศที่สามได้เพียงฝ่ายเดียว ซึ่งในที่สุดแล้วอาจนำไปสู่การทำความตกลงทางการค้ากับสหภาพยุโรป” ทั้งนี้ ความตกลงทางการค้ากับสหภาพยุโรปที่ยังค้างคาอยู่ได้กลายเป็นตัวเชื่อมให้เมริโกซัวร์ยังคงรวมตัวกัน และหากการบรรลุความตกลงทางการค้ากับสหภาพยุโรปไม่ประสบผลสำเร็จ ความต้องการเจรจาวิภาคีโดยเสรีอาจเป็นชนวนให้กลุ่มการค้านี้แตกออกจากกันได้ เนื่องจากกฎเกณฑ์ที่มีผลใช้บังคับในปัจจุบันของเมริโกซัวร์ระบุดังเดิมห้ามจัดทำความตกลงทางการค้าโดยไม่ได้รับความเห็นชอบจากประเทศภาคีสมาชิก

นายดาเนียล ฟิลมูส สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรของอาร์เจนตินา อดีตสมาชิกสภาเม็กซิโกและรัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการในสมัยของประธานาธิบดีคริสตีนา เฟอร์นันเดซ เด กีซเนอร์ มองว่าการเปลี่ยนโฉมเม็กซิโกจะมีวาระซ่อนเร้นที่ลึกซึ้งกว่าการมองเพียงนโยบายต่างประเทศของภูมิภาคเท่านั้น “ประเทศอเมริกาตอนกลางมีนโยบายแทรกแซงแผนการปฏิรูปดังกล่าวเนื่องจากไม่ต้องการให้กลุ่มประเทศลาตินอเมริกา มีการประสานนโยบายร่วมกัน เพราะเมื่อมีสิ่งที่เรากระทำการร่วมกันจะทำให้การตัดสินใจของเรามีพลังและอำนาจต่อรองมากขึ้น” ทั้งนี้ การปฏิรูปจะขึ้นอยู่กับบราซิลมากกว่าอาร์เจนตินา ซึ่งถือตามขนาดของประเทศ แต่ท่าทีของประเทศบราซิลกลับไม่แสดงให้เห็นชัดเจน

เมื่อคราวรณรงค์หาเสียงเลือกตั้งตำแหน่งประธานาธิบดีกระทันหันในช่วงแรกของการเข้ารับตำแหน่งประธานาธิบดี นายโบลโซนาโรแสดงท่าทีให้น้ำหนักต่อการรวมกลุ่มทางเศรษฐกิจเพียงเล็กน้อย โดยเป้าหมายของนายโบลโซนาโรและนายเปาโล เกาเดส รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเศรษฐกิจบราซิล คือ การให้ความสำคัญเฉพาะการสร้างความสัมพันธ์กับประเทศร่ำรวย เช่น สหรัฐอเมริกา โดยหนึ่งในแนวคิดดังกล่าวคือต้องการให้ประเทศบราซิลเป็นประเทศผู้ส่งออกสินค้าโภคภัณฑ์มากกว่าเป็นประเทศผู้ผลิตวัตถุดิบสำหรับภาคอุตสาหกรรม ทั้งนี้ สถานการณ์ทางเศรษฐกิจกลายเป็นข้อจำกัดต่อแผนข้างต้น ซึ่งนายบิรซีลิโอ ไกเซตา อาราเอส นักประวัติศาสตร์ อาจารย์ และนักวิจัยประจำศูนย์ศึกษาเม็กซิโกของมหาวิทยาลัยบราซิลเขียนเห็นว่า “ในช่วงเวลาที่การฟื้นฟูเศรษฐกิจที่กำลังถดถอยอยู่ขณะนี้เป็นไปได้ยาก การปรับเปลี่ยนเม็กซิโกจึงไม่สามารถดำเนินการได้ ซึ่งสถานการณ์นี้กลายเป็นประโยชน์ต่อบราซิล”

ปี พ.ศ. ๒๕๖๑ เศรษฐกิจบราซิลเติบโตขึ้นร้อยละ ๑.๑ และประมาณการการเติบโตทางเศรษฐกิจของปี พ.ศ. ๒๕๖๒ อยู่ที่ราวร้อยละ ๒ ซึ่งเรียกได้ว่าอยู่ในภาวะเศรษฐกิจชะงักงัน สำหรับการค้าในปีที่ผ่านมาปรากฏว่า ปริมาณการค้ากับกลุ่มเม็กซิโกอยู่ที่ ๓๔,๐๐๐ ล้านดอลลาร์สหรัฐฯ ซึ่งเท่ากับร้อยละ ๔๕ ของปริมาณการค้าระหว่างบราซิลกับสมาชิกสหภาพยุโรป ๒๘ ประเทศ ปริมาณการค้าของสมาชิกประเทศเม็กซิโกอื่น ๆ มีเท่ากัน ทั้งนี้ คณะกรรมาธิการเศรษฐกิจลาตินอเมริกาและแคริบเบียนของสหประชาชาติได้จัดทำรายงานเมื่อเดือนธันวาคมที่ผ่านมาซึ่งเผยให้เห็นว่า การส่งออกเกือบร้อยละ ๖๐ และสองในสามของการนำเข้าของประเทศสมาชิกเม็กซิโกเป็นปริมาณการค้าที่เกิดขึ้นภายในกลุ่ม

นักการทูตจำนวน ๒ รายของกระทรวงการต่างประเทศบราซิลซึ่งทำงานเกี่ยวกับการบูรณาการของภูมิภาคได้เล่ารายละเอียดให้สำนักข่าวเอล ปาอิส โดยระบุว่า คำสั่งการภายในคือให้ดำเนินการปฏิรูปต่อไป แม้จะขัดต่อถ้อยแถลงของประธานาธิบดีก็ตาม โดยนักการทูตคนหนึ่งยืนยันว่า “บราซิลมีการค้าการลงทุนกับอาร์เจนตินาซึ่งทำให้เราไม่สามารถเพิกเฉยในเรื่องการปฏิรูปได้ ผู้ผลิตและผู้ประกอบการภาคอุตสาหกรรมของบราซิลจำต้องพึ่งสินค้าและอุตสาหกรรมจากอาร์เจนตินา และในทางกลับกันอาร์เจนตินาต้องพึ่งพิงสินค้าและอุตสาหกรรมของเราเช่นกัน”

ทั้งนี้ หากอ้างอิงจากนักการทูตสองคนดังกล่าว เมื่อบราซิลรับตำแหน่งประธานชั่วคราวของเม็กซิโกในไตรมาสที่สองของปีนี้ บราซิลจะผลักดันข้อเสนอให้ผ่อนคลายนโยบายเกี่ยวกับการเจรจาความตกลงกับประเทศที่สาม ข้อเสนอที่เกิดขึ้นในระยะสั้นยังคงอยู่ที่ความตกลงเม็กซิโก-สหภาพยุโรปซึ่งยังไม่คืบหน้า นายเมอร์เกเพิ่มเติมว่า “ทั้งมาร์กและโบลโซนาโรเห็นว่า เม็กซิโกจะยังเป็นประโยชน์หากทำให้การลงทุนในความตกลงทางการค้ากับสหภาพยุโรปสำเร็จลงได้ ไม่เช่นนั้นเราอาจต้องหาแนวทางอื่น” อย่างไรก็ตาม สถานการณ์ภายในประเทศมีความเร่งด่วนกว่ายุทธศาสตร์การบูรณาการการค้าระหว่างประเทศ

ที่มาของข่าว :	https://elpais.com/internacional/2019/04/18/argentina/1555613012_338098.html
วันที่พิมพ์ของเว็บไซต์ :	๑๙ เมษายน ๒๕๖๒

ขั้นตอนการดำเนินการ / หลักวิชาการ :

๑. คัดเลือกข่าวที่น่าสนใจและทันสมัยจากแหล่งข่าวที่น่าเชื่อถือได้ของสเปนและประเทศที่ใช้ภาษาสเปน อาทิ La Vanguardia, El País, ABC และ El Mundo
๒. ค้นหาข้อมูลพื้นฐานและข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับเรื่องที่จะแปลจากแหล่งข้อมูลภาษาไทยหรือภาษาอังกฤษ โดยการค้นหาจากระบบสืบค้นอิเล็กทรอนิกส์ และจำกัดการค้นหาเฉพาะเว็บไซต์ที่ลงท้ายด้วย .go.th, .org, .edu เป็นต้น
๓. แปลข่าวจากภาษาสเปนเป็นภาษาไทย โดยใช้เครื่องมือช่วยแปล เช่น พจนานุกรมทั้งแบบเล่ม และแบบออนไลน์ คลังคำศัพท์ของสำนักภาษาต่างประเทศ การแลกเปลี่ยนความคิดเห็นกับนักวิเทศสัมพันธ์ในกลุ่มงานเดียวกันเฉพาะจุดที่ยากต่อการแปล
๔. การทับศัพท์ภาษาสเปนยึดตามหลักเกณฑ์ของสำนักงานราชบัณฑิตยสภา ตามประกาศ ณ วันที่ ๑๓ มีนาคม ๒๕๖๑

ผู้ปฏิบัติงาน	นางสาวอุทัยชนก เมืองรัตน์	นักวิเทศสัมพันธ์ชำนาญการ	
กลุ่มงาน	ภาษาสเปน เยอรมันและอาหรับ	ลำดับที่/ปีงบประมาณ	๘/๖๒
ผู้ทาน	นายชูชาติ พุดเพ็ง	นักวิเทศสัมพันธ์ชำนาญการพิเศษ กลุ่มงานภาษาสเปน เยอรมันและอาหรับ	
ผู้ตรวจ	นางสาวกฤษณี มาศรีจันทร์	ผู้อำนวยการสำนักภาษาต่างประเทศ	

Mercosur vuelve al origen

Macri y Bolsonaro avanzan sobre la idea de que el bloque está “ideologizado” y debe recuperar el espíritu comercial que estuvo en el punto de partida

FEDERICO RIVAS MOLINA/AFONSO BENITES

Buenos Aires / Brasilia 19 ABR 2019 – 17:12 CEST

Mercosur cambia. O al menos eso es lo que intentan sus socios, al frente de una campaña lenta pero persistente de “limpieza ideológica”, como ellos mismos la denominan. El bloque que une Argentina, Brasil, Paraguay y Uruguay se pone a tono con el giro regional hacia la derecha que inició Mauricio Macri en Buenos Aires y que completó Jair Bolsonaro en Brasilia. Ya no hay espacio para la política dentro del bloque y la supervivencia, dicen, depende de un regreso al espíritu comercial que dio origen al Mercosur en los noventa.

Esta semana, Paraguay anunció que ya no habrá elección directa de diputados del Parlasur, el órgano legislativo del bloque, creado en 2006. Los actuales serán reemplazados al final de sus mandatos por congresistas nacionales, que solo cobrarán un viático por su trabajo extra. La idea será ahorrar dinero, pero también limitar un órgano de discusión que no siempre responde a los órdenes de los Ejecutivos. “Argentina y Brasil [las dos principales economías del bloque] ven que el Mercosur nació como un proyecto de integración económica y se fue transformando paulatinamente en un proyecto de cooperación política. Lo que estamos viendo es un intento de despolitizarlo”, explica el argentino Federico Merke, director de las carreras de Ciencia Política y Relaciones Internacionales de la Universidad de San Andrés.

Mercosur mira ahora hacia la Alianza del Pacífico, el bloque comercial que integran Chile, Colombia, Perú y México. Sin estructuras fijas y poca burocracia, es el modelo a seguir. La impronta que dieron a Mercosur los Gobiernos de izquierda que dominaron la región durante la década pasada se ve ahora como un lastre al desarrollo económico. “Actualizar Mercosur implica achicar sus costos, flexibilizar las reglas para negociar acuerdos comerciales, es decir, que los países miembros puedan firmar acuerdos con terceros en forma individual, y llegar por fin, en algún momento, a un acuerdo de comercio con la Unión Europea”, dice Merke. Ese acuerdo, paralizado en estos momentos, es el cemento que hoy mantiene unido al bloque. Si fracasa, estallarán las demandas internas de más libertad para negociaciones bilaterales, algo que las reglas actuales prohíben sin la aprobación del resto de los socios.

Para el diputado argentino Daniel Filmus, exlegislador del Parlasur y ministro de Educación en tiempos de Cristina Fernández de Kirchner, el nuevo perfil de Mercosur oculta un giro mucho más profundo de política exterior regional. “Hay una decisión política de someterse a los designios de los países centrales, que no quieren que haya una articulación política entre los países latinoamericanos, porque cuando actuamos en forma mancomunada tenemos más capacidad de incidir en las decisiones”, dice. Las reformas dependerán más de Brasil que de Argentina, acorde con el tamaño de cada país. Pero en Brasilia las cosas no están tan claras como parece.

En su campaña electoral y en sus primeros actos ya como presidente, Bolsonaro señaló que daría un peso menor al bloque económico. Su intención y, sobre todo, la de su ministro de Economía, Paulo Guedes, es fortalecer lazos con países ricos, como Estados Unidos. Una de las ideas es que Brasil se convierta más en un exportador de *commodities* que un productor de materiales industrializados. Pero la realidad económica, sin embargo, empieza a imponer limitaciones a esos planes. “Ante la imposibilidad de superar el bajo crecimiento de la economía, transformar Mercosur ya no es viable: es un puerto seguro para Brasil”, dice el historiador Virgilio Caixeta Arraes, profesor e investigador del Núcleo de Estudios del Mercosur de la Universidad de Brasilia (UnB).

En 2018, Brasil creció el 1,1% y la previsión para 2019 es que quede en torno al 2%. Casi un estancamiento. Por otro lado, el país negoció el año pasado, entre importaciones y exportaciones, 34.000 millones de dólares con sus cuatro socios. La cifra equivale al 45% de lo que Brasil comercia con los 28 países de la Unión Europea. La importancia comercial de Mercosur es similar para el resto de los socios. El brazo de Naciones Unidas para el desarrollo económico de América Latina y estableció en un informe presentado en diciembre pasado que casi el 60% de sus exportaciones y cerca de dos tercios de las importaciones de los países de Mercosur ocurren dentro del propio bloque.

No debe sorprender que dos diplomáticos que trabajan sobre la integración regional en el Ministerio de Exteriores brasileño relataran al EL PAÍS que la orden interna es seguir invirtiendo en el bloque, a pesar de los discursos del presidente. “Tenemos diversos negocios con los argentinos que no pueden ser ignorados. Muchos productores e industriales de aquí dependen de los de allí y viceversa”, afirmaba uno de ellos.

Según estos dos diplomáticos, cuando Brasilia asuma la presidencia temporal del bloque, en el segundo semestre de este año, deberá reforzar la propuesta de flexibilizar las reglas de negociación con terceros países. La duda a medio plazo sigue siendo el demorado acuerdo Mercosur-Unión Europea. “Tanto para Macri como para Bolsonaro, si Mercosur sirve para algo es para firmar un acuerdo con Europa. Si no sirve para eso, dicen, entonces hagamos otra cosa”, explica Merke. Al menos por el momento, las urgencias domésticas parecen estar por encima de las estrategias globales de integración.

[HTTPS://ELPAIS.COM/INTERNACIONAL/2019/04/18/ARGENTINA/1555613012_338098.HTML](https://elpais.com/internacional/2019/04/18/argentina/1555613012_338098.html)